

[Miljøministeren]

er jeg hundrede procent enig med hr. Aage Brusgaard. Og det synes jeg man skal sige helt ærligt: Vi har fortrudt det, vi har gjort tidligere. Skulle man endelig tale om forligsbud, er der vel kun tale om ét forligsbud, og det er, at fru Hanne Severinsen er løbet fra en aftale med De Konservative i KV-regeringens tid. Der er ikke forligsbud på nogen andre områder.

Når jeg går herop nu, er det imidlertid for at bede fru Hanne Severinsen dokumentere, hvor jeg har administreret i modstrid med kystcirkulæret, og fremlægge dokumentation for, at der er kommet et utal af sager ind over mit bord. Der har faktisk været meget få sager inde over mit bord. Jeg kan nævne amterne eksempelvis. Hvis jeg tager det amt, fru Hanne Severinsen selv er valgt i, Ringkøbing Amt, var jeg overhovedet ikke blandet ind. Den dialog, der var, foregik direkte mellem medarbejdere i Miljøministeriet og Ringkøbing Amt, og vi fik løst alle problemer. Det var i øvrigt mønsteret over hele landet.

Så derfor vil jeg egentlig gerne bede om en dokumentation. Det er jo en hård anklage at sige, at der ikke er blevet forvaltet i overensstemmelse med de gældende regler fra min side. Før bad hr. Gade hr. Jens Jørgensen om at komme med bare ét eksempel på centralisering. Det fik han ikke svar på. Nu beder jeg om dokumentation for, at der ikke er administreret i overensstemmelse med reglerne eller i overensstemmelse med formålet med reglerne.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Det er vedrørende spørgsmålet om forligsbud.

Planloven blev jo vedtaget i 1991 af alle partier minus SF og Socialdemokratiet. Nu har vi 1994 og kan vurdere, om det er forligsbud at ændre noget, der er vedtaget for tre år siden. Vi vil nok ikke påberåbe os, at det er forligsbud, og det er ud fra den forudsætning, at vi tror, der er et VCZ-flertal, næste gang der har været folketingsvalg. Hvis vi nu siger, at det er forligsbud at lave en lov om efter tre år, så kan vi jo ikke allerede i januar 1994 være bekendt at lave en lov om, der træder i kraft 1. august 1994; det er det, der er intentionen. Derfor vil vi nok sige, at vi må køre, ligesom der er flertal for i dette Folketing, og så lave om derefter.

I øvrigt har vi også den tanke og den formodning, at selv om der ikke skulle blive et CVZ-flertal, kunne det jo tænkes, at f.eks. Kristeligt Folkeparti hoppede over og gav os det flertal. Det er der jo også chance for.

Så lad os nu lave det om, der er flertal for; det er mest demokratisk. Og når der er flertal for noget nyt, laver vi det om igen.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg kan selvfølgelig blive lidt fristet af hr. Aage Brusgaards formulering.

Men jeg vil sige til miljøministeren, at jeg ikke sagde, man havde administreret i strid med cirkulæret, man havde bare administreret meget mere centralistisk. Der havde været flere sager inde; det kan godt være, de ikke alle sammen har været på ministerens skrivebord, men jeg har opfattet situationen sådan, at hvor det før var en undtagelse – og i virkeligheden først og fremmest, fordi der var nogle, der klagede – at den tidligere minister tog noget op, har det nu været sådan, at Miljøministeriet har været inde at se på alle sager, der eventuelt kunne tænkes at have noget med kystcirkulæret at gøre. Det er en anden måde at gøre det på, og det er det, som gør, at jeg er klar over, at det cirkulære godt kan administreres mere centralistisk, end jeg havde håbet det skulle.

Gade (SF):

Jeg vil gerne først sige om forligsbud, at jeg ikke ved, om der dengang er indgået det, man kunne kalde et forlig. Jeg ved, at en række partier stemte for et lovforslag, men det er jo ikke det samme som et forlig. Så kan man sige, at det er høfligt bagefter at tale med de pågældende partier, inden man får debatten osv., og det er jo i hvert fald også sket.

Ellers vil jeg sige, at den omstændighed, at vi har et kystcirkulære, skyldes jo historisk, at der var betydelig kritik fra grønne organisationer og i Folketinget også fra SF og Socialdemokratiet mod de ændringer i planloven, som man dengang gennemførte.

Så valgte den daværende regering at sige: Jamen vi vil ikke have, at der er tvivl om, hvordan dette her ender i forhold til kysterne. Det ved jeg at partier i den daværende regering lagde meget vægt på – f.eks. Det Radikale Venstre.